

“Sol Cephe” Başarılı Olabilir mi?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Per, 09/01/2014 - 10:06

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Atatürkçü Türkiye Cumhuriyeti'nin 90. Kuruluş yıl döneminde 29 Ekim 2013 günü, İstanbul Kadıköy'de bir miting düzenlendi. “**Sosyalist Cumhuriyet**” sloganının damgasını vurduğu bu mitingde, Sol Gazetesi yayın yönetmeni ve TKP yöneticisi Kemal Okuyan' ın Sol Cephe çağrısını bazı sendikacılar, sanatçılar, akademi kerler, gazeteciler, mühendisler, sağlıkçılar, hukukçular, yazarlar, siyasetçiler vs. imzaladılar.

Kemal Okuyan' a göre, çağrının amacı, Türkiye'yi AKP diktatörlüğünden kurtaracak **geniş bir sol birlik** sağlamaktır. Sol cephenin kurulmasına ilham olan olay; Gezi direnişinde belirginleşen halk kitlelerinin yeterince örgütlü olmamasıdır. Sol Cephe çağrısını yapanlara göre “*Çeşitli siyasi hareketler, partiler*” siyasi durumu kontrol için **tek başlarına yetersizdirler**. Kısaca, Sol Cephe nin iddiası, Haziran ayaklanmasında ihtiyacı duyulan bu **örgüt boşluğunu doldurmaktır**.

Sol Cephe çağrısını yapan siyasetçiler arasında tek tük TKP 'li, ÖDP li, SHP 'linin vs. olsa da bu çağrıyı imzalayanların arasında büyük **çoğunluğun CHP'li** olduğu dikkat çekmektedir.

Sol Cephe; çağrısından altı haftadan fazla bir süre sonra, nihayet 15 Aralık 2013 tarihinde iki bin kişinin katılımıyla, Ankara Yenimahalle Nazım Hikmet Kültür ve Kongre Merkezi'nde kuruldu.

Sol Cephe'nin kuruluş toplantısına Ataol Behramoğlu, Barış Terkoğlu, Merdan Yanardağ, Erkan Baş, Kemal Okuyan, Metin Çulhaoğlu vs. gibi gazetecilerin yanında Ana muhalefet partisi CHP'den de İlhan Cihaner, Emine Ülker Tarhan, Oğuz Oyan gibi saygın CHP milletvekilleri de konuk olarak katıldılar. Ayrıca Oğuz Oyan Sol Cephe kuruluş toplantısında bir de konuşma yaptı.

Toplantı boyunca tüm konuşmacılar, Sol Cephe'nin Haziran Direnişi diye de adlandırılan Gezi hareketinin açtığı yolda kitlelerin örgütsüz lük ihtiyacına son vermek üzere kurulduğunu vurguladılar. Haziran Direnişinin **tüm değerlerini geliştirmek ve yaygınlaştırmak** için sahiplenilmesi gerektiğine özellikle vurgu yapıldı.

AKP'nin kurduğu baskıcı, köleci, sömürü, dinci karanlık rejime karşı **bir sol cephenin** zorunluluğuna işaret eden konuklar, Sol Cephe'nin tüm çalışmalarında **AKP diktatörlüğünden kurtulmanın öncelikli görev** sayması gerektiğine işaret ettiler. Ülkemizde AKP iktidarı dâhil bütün iktidarların uyguladıkları politikalarıyla emekçi halkın yaşamının bir cehenneme dönüştürüldüğü belirtilen konuşmalarda, özellikle emekçilerin her gün artarak yaşadığı sıkıntı ve sosyal sorunlarla Türkiye'nin yönetim biçimi arasında doğrusal bir ilişki olduğuna dikkat çekildi.

Kuruluş toplantısında Sol Cephe'nin fikir babası olarak geçen Kemal Okuyan, “**AKP'yi köşeye sıkıştıran güç, Sol Cephe olmalıdır!**” derken kendi parti yoldaşı Metin Çulhaoğlu ise “**Sol Cephenin hedefinin sosyalizm**” olduğunun altını çizdi.

CHP İzmir Milletvekili Oğuz Oyan ise konuşmasında “**Kürt siyasetinin tabiiyetinin engellenmesi için de Sol Cephe'ye ihtiyaç var**” diyerek o da Sol Cephe ile “Kürt Sorunu” denen sorunun **etnik eksenden çıkartılabileceği** inancını taşıdığını dile getirdi.

Kuruluş toplantısının sonuna doğru Sol Cephe, 41 kişilik **Kurucu Yönetim Kurulu** seçti ve bu kurul 7 kişilik bir **sekretarya** oluşturdu. Sol Cephe kendisine sözcü olarak ta Anayasa Mahkemesi Eski Raportörü olan Ali Rıza Aydın'ı belirledi. Sol Cephe Sekretaryasının görevi, Yönetim Kurulu'nun çalışmalarını kolaylaştıracak önlemler almak ve koordine etmek olarak belirlendi. Kurucu Yönetim Kurulu, önerileri ve yerel seçimlere kadar olan gündemi belirlemek üzere 29 Aralık Pazar günü yeniden toplanmaya karar verdi.

Sol Cephe, yerel bölgelerde **yerel meclislerin** kurulmasıyla kısa sürede fiilen çalışmaya başlamak niyetinde. Örgütlenmesinde ise aşağıdan yukarıya bir çalışma ve üretme yöntemi de uygulanacak.

Sol Cephe'nin çağrısının da kuruluşunun da Türk basınında pek yankısı olmadı. Bunda elbette baskıcı AKP iktidarının yarattığı **oto sansür ortamının** çok büyük rolü var. Sol Cephe ile ilgili haberler basında sadece sol portal, OdaTV, Evrensel gibi etkinlik sahası oldukça dar olan yayın organlarında yer alabildi. Bu durum; gelecekte de Sol Cephe ile ilgili haberleri yine aynı kaynaklardan öğreneceğiz demektir.

Kanıma göre, Sol Cephe'nin yorumuna **kavramsal** başlamak en akıllıca bir yöntem olacak. Çünkü birincisi; Sol Cephe'nin değerlendirilecek henüz hiçbir eylemi yok; sadece Sol Cephe'yi oluşturanların bazı söylemleri var; ikincisi; Sol Cephe'nin temel aldığı kavramlar, söylemler ister istemez Sol Cephe'nin gelecekteki eylemlerinin de zeminini oluşturacaktır. Bu nedenle biz önce bu söylem ve kavramların anlamları ve bu anlamların insanlarda uyandıracakları algı ve tepkiler bakımından Sol Cephe'yi irdelemeye çalışacağız.

Sol Cephe' de iki temel kavram var; “Sol” ve “Cephe” terimleri.

İlk önce “Sol” kavramından başlayalım. “Sol” kavramı; siyaset tarihine, 1789 Büyük Fransız devrimden sonra Fransa'da siyasetçilerin mecliste oturdukları konuma göre **sol tarafa** yer alanlar için kullanılmış bir kavram olarak doğmuştur. Demokratik bir rejimle yönetilen bir ülkede siyasi partiler veya siyasetçiler; felsefi, ideolojik ve siyasi olarak değişik pozisyonlara sahiptirler. Bu siyasi yelpazede “sol” veya “solculuk” kavramları; genellikle **sosyal eşitsizliği kaldırmak isteyen**, dolayısı ile **ulusal gelirin eşit dağılımı ve sosyal adalet** için mücadele eden **siyasi ideolojiyi** ifade ederler.

“Cephe” kavramı ise esasında askeri bir terimdir. Cephe, savaşta üzerinde sıcak mücadelenin yürütüldüğü, düşmanla sıcak temasın olduğu bölge için kullanılır. Bu kavram, son yüzyıldır “sınır savaşı” kavramının siyasete girmesiyle birlikte, özellikle faşist rejimlere karşı siyasette de artık sık sık kullanılmaktadır.

“Sol” ve “Cephe” sözcüklerinin birleştirilmesi, yani kavramsal olarak “Sol Cephe” kavramı da dolayısı ile semantik olarak sosyal adaletin olmadığı veya yetersiz kaldığı toplumlarda **“sosyal adalet ve sosyal eşitlik için mücadele alanı”** gibi siyasi bir algı yaratmaktadır.

Ancak Sol Cephe kavramının algısı bu olmakla birlikte Sol Cephe'yi kuran veya kuruluş toplantısına katılan siyasi güçlerin Sol Cephe 'den beklentileri **çok farklı** olduğu görülüyor. Örneğin Sol Cephe'nin fikir babası sayılan Kemal Okuyan, Sol Cephe 'den **“AKP diktatörlüğünden Kurtuluş”** beklerken, onun parti yoldaşı Çulhaoğlu ise Sol Cephe'den **“Sosyalizm”** bekliyor; CHP İzmir Milletvekili Oğuz Oyan ise Sol Cephe'yi **“Kürt siyasetinin tabiiyetinin engellenmesi”** ne bir ilaç olarak değerlendiriyor.

Sosyalizm kavramını eğer **dar anlamda** “sosyal adalet ve sosyal eşitlik” olarak yorumlarsak, o zaman belki Sol Cephe kavramı ile sosyalizm kavramı bir parça örtüşebilir. Fakat Sol Cephe; fikir babasının ifadesiyle **“AKP'yi köşeye sıkıştıran güç”** olarak oluşturulmuş ise, **yapıcı** bir toplumsal programı olmayan, sadece daha çok AKP'yi yıpratmaya yönelik bir **siyasi birlik veya ortaklık** niteliğinde olacak demektir. Bu da yıkacaksınız, fakat yerine yenisini koymayacaksınız demektir!

Bir siyasi birlik veya ortaklık, eğer eylemlerinde başarılı olmak istiyorsa -ki kim istemez?- o zaman bu

birliğin **bir amaçta, bir hedefte de mutlaka birleşmesi zorunludur**. Çünkü **amacı bir olmayan** bir ortaklık, asla uzun vadeli yürümez. Ortaklıkta farklı amaçları olan gruplar birlikte değil, her grup kendi amacı için ayrı ayrı çalışacağından, ortaklık zamanla anlamsızlaşır, bölünür, dağılır. İşte, bence Sol Cephe’nin bir **doğum hatası** olarak **birinci zayıf noktası** burasıdır: Sol Cephe’yi kuran veya destekleyenler, tam bir **amaç birliği içinde değildirler**! Sonuç; hedefsiz, programsız bir siyasi ortaklık, kendisine ümit bağlayanlara sadece daha fazla hüsrana, daha fazla hayal kırıklığı getirecek demektir. İnşallah yanılırsınız!

Sol Cephe çağrısını yapanların veya imzalayanların büyük çoğunluğunun CHP üyesi veya taraftarı olduğunu dikkate alırsak, bu durum bize, CHP tabanının CHP’nin mevcut yönetiminin politikalarından hiç memnun olmadıklarını, yeni çare ve çıkış yolları aradıklarını göstermektedir. Nitekim CHP içinde AKP hükümetine karşı en tutarlı muhalefet görevini yerine getirenlerden, kendilerine büyük saygı duyduğum Emine Ülker Tarhan, İlhan Cihaner, Oğuz Oyan gibi saygın CHP milletvekilleri de ülkemizin içinde bulunduğu bu kriz ortamında “Sol Cephe bir çare olur mu?” anlayışı ile toplantıya konuk olarak katılmışlar.

Siyaset bir bilimdir. Bilimsel siyaset, bir toplumun sorunlarına, o toplumun **objektif veri ve donelerini** değerlendirerek **teşhis** koyar. Siyaset bilimi; sorunların çözüm programlarını, programların amaç, araç ve yöntemlerini yine koyduğu **bilimsel teşhise** göre belirler.

Evet, Türkiye; bazı bölgelerdeki ekonomi için artık pek fazla etkin olmayan, fakat ideolojik ve sosyolojik olarak hala etkisini sürdüren **feodal** ilişkileri hesaba katmazsak, tam anlamıyla **kapitalist bir ülkedir**. Ancak Türkiye; ekonomisi, siyaseti ve hatta popüler kültürüyle **emperyalizme bağımlı**, AB ile “Gümrük Birliği” anlaşmasını da göz önünde tutarsak, nerdeyse artık **yarı sömürge** bir ülkedir. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden bu yana da **demokrasisi sakat ve çarpıktır**!

Ülkemizin bu **iki temel** sorunu, yani **Bağımlılık** ve **Çarpık Demokrasi**; **sadece** emekçileri veya siyasi anlamda sadece **solcuları** ilgilendiren sorunlar değildirler! Bu sorunlar; **ulusal**, yani **tüm Türk milletini** doğrudan ilgilendiren sorunlardır. Dolayısı ile bu sorunların çözümüne; başta işçi sınıfı olmak üzere tüm **emekçilerin**, köylülerin, esnafın ve işbirlikçi burjuvazi, birkaç aşiret reisi ve toprak ağası **dışında** tüm **vatansever ve demokrat sermaye çevrelerinin** katılmalarında **nesnel çıkarları** vardır. Bu mücadelede; sosyal saflaşmanın bir yansıması olarak ta **siyasi platformda** emperyalist işbirlikçileri olan neoliberal Soroscu, Atatürk düşmanı, bölücü ve gericilerin dışında **yurtsever ve demokrasiden yana her türlü** siyasi hareketin yer alması gerekir.

AKP, 11 yıldır iktidardadır. Her iktidarın üç temel politika alanı vardır: İç, dış ve ekonomi politika.

İç politikada AKP, 12 Eylül 1980 askeri darbenin yaraladığı demokrasiyi onarmadığı gibi, onu **kullanarak** bütün muhalefeti sindirecek biçimde **antidemokratik** düzenlemeler yaptı. Ayrıca iç politikada AKP iktidarı; yine bu 11 yıl içinde işi çoktan bitmiş olan **PKK’yı yeniden güçlendirerek**, adeta kendisine iktidar ortağı durumuna getirdi. Ülkede bütün bölücü eylemlere göz yumdu, hatta yer yer destekledi. Bu politikasıyla AKP, ülkenin toprak bütünlüğünü ve ulusal birliğini tehlikeye attı.

Yine **iç politikada** AKP; cumhuriyetin kuruluşundan beri cumhuriyete düşman olan **irticayı** emniyette, yargıda, basında vs. besledi, büyüttü; toplumun her alanında, devletin her kademesinde Atatürk ilke devrimlerini tasfiye ederek yerine gerici düzenlemeler getirdi.

Dış politikada AKP, Atatürk’ün “Yurtta barış, Dünyada Barış” ilkesini terk ederek, bütün komşularımızla aramızı iyice bozarak ülkemizi tarihinde hiç olmadığı kadar yalnızlaştırdı.

Ekonomi politika alanında ise 11 yıllık AKP iktidarı, 2001 yılında küresel finans kapitalin taleplerine uygun olarak hazırlanan Kemal Derviş’in **neo liberal** “Güçlü Ekonomi Programını” uygulamaktan başka bir program uygulamadı. Özelleştirmeler, Taşeronluk vs. gırla gitti!

Sonuçta 11 yıllık AKP iktidarı; iç politikada da dış politikada da ekonomi politikada da kapitalist ve zaten uzun zamandır emperyalizme bağımlı olan ülkemizi daha da bağımlı, daha da borçlu bir duruma getirdi. Türkiye artık tamamen siyaseti, ekonomisi ve hatta popüler kültürü ile taşeron bir

ülke oldu.

11 yıllık AKP iktidarı; yerli, ulusal bir yönetim değil, emperyalizmin bir taşeronu, onun bir görevlisi gibi görev yaptı. Başbakan Erdoğan taşeronluk görevini gizleme ihtiyacı dahi duymadı. Açıkça BOP eş başkanı olduğunu gururla her yerde ifşa etti. Emperyalizmin çıkarlarını ülke içinde ve dışında uygulamak için Atatürkçü rejimin geriye kalan kısmını da tasfiye ederek adeta dini referans alan **yarı dikta** bir rejim kurdu.

Türk sanayisi ulusal değil, adeta Avrupa Birliği'nin dev tekelci şirketlerinin bir taşeronu durumunda. Örneğin en çok ihraç yaptığımız otomotiv sanayi Renault, Ford, Mercedes, VW vs. gibi şirketlerin elinde. Bankalarımızın yarısı, borsamızın % 70'i yabancıların elinde! Türkiye, Gümrük Birliği uygulamasıyla artık AB'nin açık bir pazarı haline gelmiştir!

Kısaca, ülkemizin **temel** sorununa **bilimsel bir teşhis** koyarsak, bu ne bir **emek** meselesidir ne de bir Kürt meselesidir! Ana sorun; ülkemizin adeta **emperyalizme yarı sömürge bir duruma düşmüş olmasıdır!**

Bu ana sorun da sadece emekçi sınıfları ilgilendiren bir sorun değil, bütün bir Türk ulusunu ilgilendiren **MİLLİ (ULUSAL)** bir sorundur.

Başta sakat demokrasimiz olmak üzere ülkemizin diğer toplumsal sorunları olan vatanın ve milletin bölünme tehlikesi, işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, rüşvet, adam kayırma, kentlerin tarihsel, kültürel dokusunun, doğa ve çevrenin tahribatı, çağ dışı eğitim, sağlığın giderek paralı olması, yargının siyasallaşması, gerici ortaçağ zihniyetinin giderek günlük yaşama damga vurması vs. gibi tüm diğer önemli toplumsal sorunlar, işte bu **ulusal** iki ana sorunun **türevleridirler**.

Bütün bu sorunların çözümü; ne körü körüne ideolojik olarak **sadece sermaye düşmanlığına** bağlanarak ne de “solcu” olmayan güçlerin **dışlanmasıyla** olanaklıdır.

Ancak Sol Cephe; başta MHP olmak üzere, ülkemizin ulusalcı veya milli olan fakat kendisini muhafazakâr sağcı olarak konumlandırılmış bütün parti, dernek vs. gibi kişi ve kuruluşları antiemperyalist ulusal kurtuluş mücadelesinden dışlamaktadır. Neden bu mücadeleye Cindoruklar, Ufuk Söylemezler, Sebahattin Önkibarlar, Özcan Yeniceri'ler vs. katılmasınlar? Onlar da pek ala vatansever, Atatürkçü, bağımsızlık ve demokrasiden yana olan dürüst ve yiğit kişilerdir! Neden DP'li, Saadet Partili, HES'li yurttaşlarımız bu mücadelenin uzaklaştırılmaktadır? Bence bizzat dürüst ve vatansever AKP'liler bile bu mücadelenin içinde olmalıdırlar! Bu vatan hepimizin ve hepimiz bu vatanın eşit haklı yurttaşlarıyız! Hepimiz; bu vatanın esenliği, huzuru ve gelişimi için sorumluyuz!

Sol Cephe, olaylara sadece tek penceren kendi “sol” penceresinden bakmaktadır. Ülkemizin ana sorunu sadece sosyal adalet veya sosyal eşitlik değil, **bütün bir ulusu** ilgilendiren yukarıda sıraladığımız sorunlardır. Sorunun kökü de millidir; çözümü de millidir! Bu nedenle de bütün milli güçlerin çözüm mücadelesine katılmaları şarttır. Sadece yurtsever, Atatürkçü, antiemperyalist sağcılar değil, bu mücadelede ayrıca yurtsever, Atatürkçü, antiemperyalist **yerli sermayenin** de yeri vardır.

Örneğin Sol Cephe kuruluş toplantısında konuşan bütün konuşmacılar, şanlı Gezi direnişçilerine övgüler sıralarken, bence direnişin bir başka efsanevi kahramanı olan **Divan Oteli'ni unutuverdiler**. Neden? Çünkü Gezi direnişçilerine barbarca şiddet uygulayan polise karşı biricik sığınma ve korunma mekânı olan Divan Oteli, ülkemizin önde gelen büyük sermaye holdinglerinden biri olan **Koç grubuna** aittir. Nasıl olur da Sol Cephe kurucuları, sağlam ve sıkı birer solcu olarak, sosyalist veya komünist olarak bir sermayedarın bu vatansever, hümanist, ilerici, demokrat davranışından söz edebilir ki? Hâşâ, bir sosyalist, bir komünist asla bir sermayedarı övemez! Çünkü onların anlayışı olan Ortodoks solculuğa göre, günaha girerler!

Öte yandan elbette 11 yıllık AKP iktidarının bu milli olmayan, emperyalist işbirlikçisi, halk, ulus, emek, gençlik ve doğa düşmanı politikalarına karşı muhalefetin **birlikte ve eşgüdümlü mücadelesi**; en büyük **ihtiyaçtır**. Ancak “Gezi” direnişi, ders almak isteyen herkese bir değil birçok ders vermiştir:

- Haziran direnişinin **ortak** sembolleri; anlı ve şanlı, ay yıldızlı **Türk bayrağımız** ve Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusu büyük devrimci **Atatürk’ün** posterleri olmuştur!
- Hangi etnik veya inanç halk grubundan veya siyasi görüşte olursa olsun herkes AKP’nin **gayri milli** ve **anti demokratik** politikalarına karşı direnişte **birleşmiştir!**
- Mizah, hoşgörü, ortak paylaşım, kararlılık vs. gibi **barışçı ve demokratik yöntemler**, direnişin de temel mücadele yöntemleri olmuştur vs.

Kısaca, şanlı “Gezi” Direnişinden **sadece** halkımızın “yeterli örgütlü olmayışı” dersini çıkarmak **eksik ve tek taraflı** bir ders çıkarımıdır. “Gezi”, bize ayrıca Atatürk’ü, Türk Bayrağını, mizah ve espri dolu ince siyaseti, demokrasiyi ve Kürt-Türk, Alevi-Sünni, Sağ-Sol ayrımı yapmadan **birlikte** mücadele etmeyi de öğretti!

Bence “Gezi” den doğru ders çıkaranlar ve de samimi olarak gerici, bölücü, emek, doğa, demokrasi ve Atatürk düşmanı, emperyalist işbirlikçisi AKP iktidarına karşı **birlikte** mücadele etmek isteyenler, en doğrusu; yine 23 Nisan 2013 tarihinde Sol Cephe’nin kuruluşunun yapıldığı aynı salonda oluşan **“Milli Merkez”** e katılmalıdırlar!

Milli Merkez; AKP iktidarına karşı olan, Atatürkçü, demokrat, vatansever sağcı veya solcu olan herkese açıktır. **Atatürkçü program, Milli Merkez’in ortak paydasıdır.** Milli Merkez, çalışmalarıyla AKP’nin gerici ve bölücü yeni Anayasa yapma planlarının bozulmasında büyük pay sahibi olan siyasi bir birliktir! Milli Merkez’de CHP, MHP, DSP, DP ve İP üyesi çok değerli yurtseverler birlikte çalışmaktadırlar.

Sol Cephe’nin kuruluşundan itibaren üç hafta geçti. Henüz medyada Sol Cephe’den tık yok. Sanırım henüz örgütlenme hazırlığı içindeler. Benim **Sol Cephe** çağrısını yapanlara, Sol Cephe’yi kuranlara ve özellikle de şimdi örgütlü olarak onu yönetenlere tek **bir önerim** var:

Ya Milli Merkez’e katılın ya da onunla birlikte çalışın!

Yaşasın Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Analiz](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (22/05/2024 - 19:45 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/%E2%80%9Csol-cephe%E2%80%9D-basarili-olabilir-mi>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <mailto:mehmet.cagirici@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>